

Sygn. akt II S 373/19

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2019 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział II Cywilny – Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SO Katarzyna Biernat – Jarek (sprawozdawca)

Sędziowie: SO Magdalena Meroń – Pomarańska

SO Anna Koźlińska

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2019 roku w Krakowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi D. J. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie sygn. akt I Nc 3433/18/N

postanawia:

1. stwierdzić, że w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie pod sygnaturą I Nc 3433/18/K doszło do przewlekłości postępowania;

2. przyznać od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie na rzecz skarżącego D. J. kwotę 2000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych);

3. zarządzić zwrot na rzecz skarżącego od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie kwoty 200,00 zł (dwieście złotych);

4. zasądzić od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie na rzecz skarżącego kwotę 242 (dwieście czterdzieści dwa) złote tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanych wniesieniem skargi.

SSO Magdalena Meroń – Pomarańska SSO Katarzyna Biernat – Jarek SSO Anna Koźlińska

UZASADNIENIE

W złożonej skardze D. J. domagał się działając na podstawie art. 2 § 1 i art. 12 § 4 ustawy z dn. 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki stwierdzenia , że w sprawie o sygn. I Nc 3433/18 toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie zostało naruszone prawo skarżącego jako strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki , przyznania skarżącemu od Skarbu Państwa kwoty 2000 złotych oraz zasądzenia kosztów procesu wg norm przepisanych. Na uzasadnianie skargi skarżący przywołał okoliczności, które wskazywały na opieszale procedowanie Sądu w sprawie nadania klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty jaki w sprawie I Nc 3433/18/N został wydany, a który to wniosek z dnia 18 marca 2019 roku do dnia składania skargi (6.08.2019 r.) nie został prawidłowo rozpoznany.

Zgłaszając swój udział w sprawie Skarb Państwa – Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie domagał się odrzucenia skargi , albowiem postępowanie w sprawie I Nc 3433/18/K zostało prawomocnie zakończone , zaś wniosek o nadanie klauzuli wykonalności został rozpoznany postanowieniem z dnia 23 maja 2019 roku . W następstwie błędu w działaniach Sądu do dnia złożenia skargi nie doręczono skarżącemu prawidłowego tytułu wykonawczego , jednakże jest to czynność techniczna , nie mieszcząca się pod pojęciem „rozpoznania sprawy” w rozumieniu przepisów ustawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga została wniesiona w trybie ustawy z dnia 17.06.2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. 2004r. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) .

Przy uwzględnieniu zasady prokonwencyjnej wykładni skarga na przewlekłość postępowania przysługuje w sprawie o nadanie klauzuli wykonalności (art. 781¹ k.p.c. w związku z art. 1 ust. 3 oraz art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, jednolity tekst Dz.U. z 2016 r., poz. 1259 ze zm.). Taki pogląd wyraził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 stycznia 2017 r. III SPZP 2/16 i pogląd ten Sąd rozpoznający skargę podziela. Jednym z warunków dopuszczalności skargi jest jej wniesienie w toku postępowania, którego przewlekłość dotyczy. Stanowi o tym wprost przepis art. 5 ust. 1 ustawy.

W przedmiotowej sprawie skarga została wniesiona w dniu 6 sierpnia 2019 r. i jakkolwiek wniosek o nadanie klauzuli wykonalności złożony w dn. 25 marca 2019 roku miał zostać rozpoznany w dniu 23 maja 2019 r. i wysłany 27 maja 2019 roku (adnotacja k. 16 w aktach) nie sposób ustalić czy rzeczywiście do tego doszło , zgodnie z twierdzeniami odpowiedzi na skargę.

Wskazać bowiem należy, że brak jest adnotacji w aktach sprawy kiedy wniosek złożony w dn. 25.03.2019 r. przedłożono do rozpoznania Referendarzowi Sądowemu, pewnym jest natomiast że w dniu 23 maja 2019 roku Referendarz odnotował nadanie klauzuli wykonalności i nakazał umieszczenie stosownej wzmianki. Na oryginale nakazu zapłaty na k. 16 widnieje adnotacja o wydaniu pełnomocnikowi powoda tytułu wykonawczego w dn. 27.05.2019 r. , zaś w aktach w kopercie wszytej z nieprawidłowym tytułem wysłanym pełnomocnikowi powoda figuruje data nadania klauzuli 23 maja 2019 r., co oznacza, że w tej dacie nadano klauzule wykonalności jednak na nieprawidłowym tytule. Ostatecznie do ekspedycji prawidłowego tytułu doszło w dniu 23 sierpnia 2019 roku , przy czym czynności w przedmiocie wydania prawidłowego tytułu – mimo monitów już w czerwcu 2019 roku podjęto dopiero po wniesieniu skargi. Nie wynika z akt sprawy w jakiej faktycznie dacie prawidłowo sporządzony dla powoda tytuł egzekucyjny został podpisany przez orzekającego w sprawie Referendarza albowiem w aktach nie pozostawiono jego kopii.

W tych okolicznościach rację ma skarżący , że doszło do przewłoki w procedowaniu wniosku , który zgodnie z obowiązującym w tym przedmiocie art. 781¹ k.p.c. winien być rozpoznany w terminie trzech dni i w konsekwencji zaszyły podstawy do stwierdzenia przewlekłości w postępowaniu wywołanym wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności, albowiem czynności w przedmiocie skorygowania popełnionej omyłki w doręczeniu prawidłowego tytułu wykonawczego podjęto dopiero po wniesieniu skargi i ostatecznie prawidłowy tytuł wykonawczy wydano pełnomocnikowi w dn. 23.08.2019 r. W ten sposób skarga zrealizowała swój ustawowy cel przeciwdziałaniu przewlekłości w postępowaniu. Przewłoka nie dotyczyła samych tylko czynności technicznych jak chce tego reprezentujący Skarb Państwa Prezes Sądu Rejonowego, a całokształtu działań podległego Sądu , które w konsekwencji doprowadziły do prawidłowego rozpoznania wniosku dopiero 5 miesięcy od jego wniesienia.

Zgodnie z treścią art. 12 ust. 4 cyt. wyżej ustawy sąd może w razie uwzględnienia skargi, na żądanie skarżącego, przyznać od Skarbu Państwa odpowiednią sumę pieniężną w wysokości od 2.000 do 20.000 zł. Zasądzenie odpowiedniej sumy stanowi rekompensatę za naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

Przyznanie sumy pieniężnej pełni więc rolę sankcji dla państwa za wadliwe zorganizowanie wymiaru sprawiedliwości. Powinno ono też stanowić względem skarżącego rekompensatę tego, co określane jest jako "szkoda niepieniężna", "szkoda niemajątkowa", "krzywda moralna", a przyznana kwota w tym kontekście jest adekwatna do zaistniałej przewłoki.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji pkt 1 i 2 na podstawie art. 12 ust. 2 i ust.4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

O zwrocie opłaty od skargi uiszczonej przez powoda Sąd Okręgowy orzekł mając na uwadze art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

O kosztach zastępstwa procesowego skarżącego orzeczono na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w zw. z § 2 pkt 3 i § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm) oraz doliczono uiszczonej opłatę od pełnomocnictwa.

SSO Magdalena Meroń – Pomarańska SSO Katarzyna Biernat – Jarek SSO Anna Kozłińska